

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT-KOMANDÖR

Nr. 25

AUGUST 1931

3. AASTAKÄIK

KUI mitmesuguste rahvaste ja rasside seas oleks enam kui viis aavri, siis võiks neid kõiki näha Päästearmees. Ainult veidi rohkem kui pool sajandit on ta sõdurid võidelnud sellise vastupidavusega oma ideaalide eest, et ükski takistus pole olnud liig suur. Soojus ega külmus, vaen ega ükskõiksus, mõjuv ebausik ega valesti arusaamine, üksindus ega haigus pole pidanud kinni edasiminekut rahvaste pühitsemiseks.

Ka praegu pole edasiminek peatunud. Tsegi kui see „Sõjahüüd“ ilmub ja seda loetakse, mõned uued liikmed kollasest raassist, veel mõned mustadest Aafrika poegadest, mõned Põhjamaa rahvaste seast ja veel teisi, ühinevad noore, kuid siiski vägeva ema-Armeega.

Millised on tagajärjed? Sajad-tuhanded mongoollasi, slaavilasi, teutoone, aarialasi ja indiaanlasi nimetatavad endid omavahel vendadeks ja leiavad endile Armees ühendaja, mis on tugevam kui iga rahvustele tunne. Nad räägivad üheteisele oma vaateist ja ideaalst, mis arendab väga rahvusvahelist arusaamist, ja mis on veel tähtsam, nad seisavad õlg õla kõrval, sest nad kõik on võtnud vastu sama päästmist. Nad on tõsiselt vennad, sest üks nad ole kõik jumalalapsed?

Tähelepanuväärt on asjaolu, et Armee, mis sündinud valgete keskel, on võetud vastu nii häämelega võõraste rahvaste seas, kuna nad on pidanud võitlema oma teed läbi oma esimese rahvuse keskel.

Armee üleilmilise edu tugevaim näide sellest, et ta meeldidid on vaimustatud Jumalast. Norras armastatakse Armees säravust, rõõmu. Hiinlasi väga tõmbavad külge Armees värvid ja orkestrid. Asumaades vaadatakse rõõmsa uhkusega „kärakat Armeed“. Indias jätab Armees südamlikkus ja kohanemisvõime suure mõju.

Meie viievärviline Päästearmee.

Kõik maailma rassid ühendatud Kristuses.

Kogu maailma ümbritsev päästmine.

„Hallelujat!“ nii on päästesõdurite sõjahüüd, ja see on ühine kõigele viiele värvile. Indiaanlased, aafrikalased, sakslased ja hiinlased, brasiilased ja inglased teavad, mis tähendab „hallelujat“.

Selline ühendus on saavutatud ainult selle tõttu, et Armee püüab ulatada imingingi. Jaapanil on oma probleemid, Kanadal omad. Põhja-Ameerika indiaanlastel oma alatukspidamiseastel on oma silmapaistvad raskused. Indias teeb raskust suur vasturääkimine. Kõik on üheteisest erinevad, ja nii on vähe neid, kes võivad saada aru teise seisukorrast. Kuid niihästi jaapanlasele, indiaanlasele, aafrikalasele, eurooplasele, tsiviilseeritud inimesele kui ka kõrbepojale patt toob kaasa oma viletsuse.

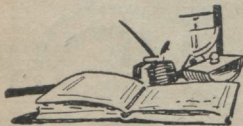
„Oled sa rahuldatud eluga?“ „Kas patt ei nõrgenda sinu jõudu, et võiksid teha, mis õige?“ Need on küsimused, mida mõistavad kõik inimesed ja millest kõik on huvitatud. Kinnid pidades sellest kitsast, kuid kindlast teest, ei jäta Armee toomata oma sõnumit rahvaste viie värvi all, ja see sõnum võetakse vastu teatava tähelepanuga.

Jumal on nende kõikide isa, ja Armee on juhutatud Jumala käe läbi. Ta käed on sama laiad, nagu Tema armastus, ja ükski inimene põhjast või lõunast, idast või läänest, ei ole väljaspool Armees huviipirkonda. Kuuekümne ühe aasta jooksul on Armee levinud enam kui 80 riiki ja asumaale. Armees lipp on selle ajaga lehrvitas peaaegu üle kogu maailma, kus kuulutatakse vana ja ometi uut evangeliumi Jeesusest Kristusest. Kes küll võib öelda, millise ime loovad kaasa sada aastat? Milliseid uusi võimalusi toob endaga Armees areng mõnekümne aasta pärast?

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
101 Queen Victoria Street.

Territooriumi pääkorter
Riga, Matisa iela 13, 6.

Oldsekretäri märkused

August 1931.

JEEBUS ÜTLES:

„Tulge teie kõrvale... ja puhake pisut.“ Mark. 6:31.

PUHKUS.

Kui tarvilik on see, et need, kes on Jumala töös, täidaksid Issanda käsku ja otsiksid puhkust oma ihule, meelele ja vaimule.

Päästearmee ei anna puhkust ohvitseridele pühade pärast, vaid sellepärast, et nad saaksid kosutust ja uut jõudu paljunõudvale tööle.

Mõned ohvitserid on juba pööranud tagasi ülesandele oma puhkusest, kuna teised ootavad võimalust, mil võivad heita kõrvale teatud ajaks omi vastutusi. Teised jälle, nende hulgas ka nende ridade kirjutaja, on praegu puhkuses.

Tulles ligiläide loodusele mere ääres ja metsas puude keskel võib tulla liigemal Jumala südamele.

Olgu jumalikud õnnistused kõigile andunud ohvitseridele.

KÄSUTUSTE MUUDATUSED.

Suurem osa neist on teatud ametlikus osas ja enamasti on juba muudetud teostunud, kuid on veel teisi.

Adjutant Molin (Tallinna 1.) on saanud käsutuse minna uuele kohale Rootsi, päle enam kui kolme aasta andunud teenistust Eestis, kus ta avandud ja alustanud tööd. Lahkumisteritus on leida 7. lhk.

Ensain Petterson on saanud käsutuse Tallinna 1. korpuse juhtimiseks, kus meie teame, et teda võetakse vastu sõdamiklikult. Ta on teeninud väga hästi Riia l. ja meie tunneme puudust tema särava ja rõõmsa vaimu järele.

Leitnant Brodik on käsutatud T.P. K. kollektiirjaks, ja ta aitab ka kapt. Hamburgeri samaritlastes töös Riias. On hästi kohane sellele isearalikele tööle.

Pr. ltn. Maude Simpson on tervitatud Inglismaalt ja sai oma käsutuse Riia l., kus ta envoi Bakuli abiga on isearalikul vastutav Saksa tööst, mis on toodud üle Riia 3. Olgu Jumala õnnistused nendel kõrral-justel.

KAITSEVÄETENISTUS.

Ltn. Muul on praegu kaitseväetienistuses Eestis, kus ta seisab julgelt Jumala ja Armee eest. Kaks meie läti ohvitseridest said ka käsutuse oma maa teenistusele. Ltn. Siilis ja Liepin lahkuvad Mitivist mõlemad augusti kuul.

(Lõpp 4. veerul.)

Töotuste tegemine ja murdmine.

JUMAL TÄIDAB OMI TÖOTUSI JA OOTAB, ET MEIE TÄIDAKSIME OMI.

KUI sa Jehoovale, oma Jumalale ütle töotuse töötad, ei pea sa mitte vähima seda tooda; sest Jehoova, su Jumal nõuab seda töesti su käest, ja see tuleb sulle patuks. Mis su kuuldest välja tuleb, seda pead sa pidama ja tegema.“

Siin 5. Moosese raamatu 23. peatükis kirjeldatud sõnad kinnitavad Jumalale omd töotuste tähtsust, ja kui ei oleks kuskil kirjutatud selle aine üle, neist sõnadest oleks küll, et kõik, enne kui annavad töotuse Jumalale, tõsiselt mõtleksid järele. Kuid selliseid kirjeldusi töotuste andmisest ja lepingute sõlmimisest on leida väga palju jumalasaas. „Parem mitte töötada, kui töötada ja mitte täita.“

jaartiklid, loeksid neid uuesti läbi ja paluksid selle pärast, otsiksid Jumalalt suuremat jõudu nende nõudmistele täitmiseks.

Keegi noor naine kirjutas alla „Sõjaartiklitele“ päle mõlemise ja palumise ja täie otusega nende täitmiseks. Korraga tuli kiusatus ja ta langes. Ta ei olnud rahul enesega ja „heitis kõik kõrvale“. Nähes, et tal oli ebaõnnestunud ühes asjas, arvas ta, et ei ole väärat minna edasi ja pidada oma sõnu.

Oleks ta otsinud kohe andestust oma patule ja murtud töotusele, ta oleks olnud päästetud viletsusest ning südamevalust. Kuigi komistame — ja me kõik võime komistada — siiski peame pidama meeles, et oleme soo-

IGA SALVATSIONISTI TÖOTUS.

Nähes, et ükski ei või saada päästesõduriks, ilma, et nad oleksid kirjutanud alla „Sõjaartiklitele,“ sellisised, keda on võetud vastu, on lugenud ja kirjutatud alla neile artiklitele. Sellega tunnistavad nad, et nad on omanud päästmise, usuvad, et Jumal on seadnud Päästearmeed, et nad on veendunud Armeed tõsisest õpetusest; et nad tunnevad tarvidust ja on elanud läbi kahetsust, usku ja ümberpöörmist; et nad usuvad, et piibel on vaimustatud; et nad usuvad võimalusse ja eesõigusse elada täiesti pühitsetuna; et nad usuvad hinge surematust; et nad töötavad loobuda kõigist kahjutegevast jookidest; et nad ei taha võtta osa millestki, mis madal, alatu või roojane; et nad tahavad tegutseda otsekohelelt ja ausalt igaühega, kellega neil on tegemist; et nad tahavad teada päästesõda nii palju kui võimalik; ja nad tahavad olla sõnakuulelikud oma ohvitseridele; ja et nad on otsustanud näidata endid alati kui tõsised Jeesuse Kristuse ja Päästearmeed sõdurid.

Cruden ütles: „Töötust peab tegema vabatahtlikult ja kaalutledes, silmapilnele kaasatõmme ei ole töötus. Ei pea töötama seda, mille teostamine ei seisa meie võimuses.“ Ta lisab sellele: „Täida seda, kui tunned enesest kohustust värskena ja jõulisena — muidu võibolla sa kahetse oma töötust, saalgad selle ära ja lõppude lõpuks jäät seda tähtmata.“

Häda töotuste murdjate suure sõjaväele! Nähes, et nii paljud polnud usuvad oma sõnadele, peab küsima, kuidas võib inimene pida oma lepingut Jumalaga? Esimene asi — peab tundma, kui tõsine on töotuste tegemine. Enne kui kirjutada alla tõsisetele töotustele päästesõduriks saades, peab mõtlema kõigele põhjalt. Püha Vaimu valgusel peab tulema arusaamisele iga üksiku punkti üle.

Võibolla mõned, kes on juba sõdurid, ei ole mõelnud sellele tõsiselt, kuna nad ei mõistnud kõige selle tähendust. Sellistele isikutele oleks häa, kui nad võtaksid välja oma „Sõ-

— — — — —

— — — — —
tud töotustega. Langemine ei vabasta meid töotustest. Aga Jumal andestab ja on valmis andma veel mõnd võimalust.
Need, kes komistavad, peaksid tule-tama meele Peetrust. Milliseid töotusi ta andis ja kuidas ta langes! Iht Jeesus ei jätnud teda ometi. Murtud töotusi uuendati ja lõppude lõpuks pidas ta neid siiski. „Kuigi ma peaksin surema, siiski ma ei taha sind maha jätta,“ hüüdis ta ja mõles seda tõsiselt, kuigi ta ei mõistnud täiesti sel korral, mida see pidi tähendama. Ainult mõne lühikese tunni pärast unustas ta omi töotusi, kuid pidas neid hiljem aastate kaupa. Mis talle ei õnnestunud Jeruusalemmas, seda tegi ta Roomas.
Ehk küll tunneme vähest, et meie ei tasu Jumalale omi töotusi, siiski meil ei ole vabandusi astumiseks nende ridadesse, kes on „heitnud kõik kõrvale.“ Jumal on täis halastust ja Tema mõistab meie langemist ning annab uusi võimalusi.

MIKS AIDATA KOOS-OLEKUT ELAVA OSA-VÕTUGA.

Brigadör Elisabet Mann (Inglismaa).

JUBA mõnd aega oli tunda koostööleku rõhutat vaimu, kuigi kaptten püüdis kõgu jõust väljendada usku ja tõsist igtatsust Jumala järele. Tõsikul, tema näine oli kutsutud küsile surmavoodi juure ja seersant-major töötas hilja, aga kas võis olla, et nende kahe isiku puudumine võis jät-tenda sellise mõju, kuigi nad heidsid äral koostööleku vaimu oma südamluktu-de hüüdedega: „Aamen“ või „Halle-luuja!“ Isegi selliste tõsiste sõnade lugemine nagu: „Puhastav veri ulatas minu“ ja „Ma tahan elada ja surra Sinu eest“, ei tekitanud muud kui vaikust, kuna ükski ei toetanud esimese seltsilise palvet kuuldavalt. Tagajärg oli, et kõik jäi külmaks ja elutuks, kuna päätkuulajad muutusid rahutuks ja miski ei äratanud huvi.
Kuid sõnadsis tõsine muudatus, kui tuld sisse kolm sõdurit, kellel polnud võimalust tulla varem. Nad võitsid kohe endile seisukoha ja südamlukult võtsid osa palvest, mida saadeti trooni ette, ja õhkkond muutus kohe vaim-liselt soojaks, elavaks, ning äratas huvi.

Kirjakoha lugemine piiblist (Jesaja 40) oli eriti kohane nende südamlukule sõduritele. „Tema annab sulle, kes väsinud, rammu“ — südamluk hää oli kuulda: „Kiitust Jumalale!“ „Võetule annab ta palju jõudu,“ vastuseks oli: „Ta teeb seda,“ ja kui loeti viimased salme rikkalikke töotustega, siis see kutsus esile tänuilku „Halleluuja!“

Samasugused abianvad kaastõendused julgustasid neid, kes tõusid üles tunnistama, ja selle silmapais-tava huvi tagajärg oli, et koostööle, mis näis olevat hukkamõistetud alul, muutus pühaks tuleks ja lõppes hingede-ga Päästja jalgeda ees.

Võib ölla need, kes vähe võtavad osa koostööleku juhtimisest, pole mõel-nud kumagi sellele, et nad võivad sel-lel teel harituda, suure mõju häaks — kui see kõik on tehtud vaimus.

Asutaja ütles selle kohta: „Kui keegi teine palub, sõdur peaks istu-ma sellele hoolikalt, sõdamikult ja uskudes; sest tähendab, ta peaks üt-lema „Aamen“ väljendatud palvele, ja nõnda tunnistama omaks neid väl- (Lõpp 6. lhk.)

(Algus 1. veerul.)

HAIGETE NIEMIST.

Meil on ikkagi veel teatud niemist selles territooriumis. Proua ensain Granholm on kaugel ära terviseist, aga meie loodame alalisele paranemise-le. Ensain Granholm ja ltn. Biees on natuke paremad ja viivad edasi tööd Tallinna 2. seni kui tuleb uus ohvitser Rootsi. Ltn. Matveus parane-b pikaladest. Kapt. Liepin on praegu arsti ravitusel alul, kuid läheb siiski oma ajutisele käsutusele. Ltn. Strauss ei ole veel täiesti terve oma pikast haigusest. Loodame saada pa-remaid uudiseid tema kohta. Territo-riaal-komandör külastas hiljuti ltn. Valtenbergi, kellel siiski on veel sär-rav ja rõõms tunnistus. Pangu suri Arst oma teurdevad käed kõikidele armsetele seltsilistele.

VABAIGUKOOSOLEKUD.

Milline auline võimalus on meile antud! Ärgu ükski salvatsioonist-seltsililine jätku vahele võimalusi. Kui kiiresti mõõduvad survised kuud. Kõik-ja kogunevad hulgak kuulama Armeed sõnumit lootusest ja päästmisest Jee-suse vere läbi.

PIIBLI NURK

SPIRITISM.

Prona komandör Brengle.

"Teie ei pea pöörama pomisevate nõidade poole ega teadusmeestele; ärge otsige neid, et teie neist roojaks ei saa; mina olen Jehoova, teie Jumal." 3. Moos. 19:31.

Keegi elav, terava mõistusega tüdruk uuel Inglismaal (Põhja-Ameerika) külastas koopapärastel minu pühitsuskoosolekuid. Tema ega ükski teine ei kahelnud selles, et ta oli omanud pühitsuse, ja tema tunnistused olid alati selged ning jahutavad nagu tulepuhang tema valgetest nägedest.

Aga ühel päeval pääle harilikult teravituse: „Kuidas täna on teie hinge-ga?“ vaatas ta nii imelikult mulle otse, punastas ja veidi aja pärast vastas teravalt: „Hästi!“

Ei, täiesti halvasti! Mis oli temaga juhtunud? Lõpuks selgus osalt seletus: „Olin täna spiritistide koosolekul siin teisel tänaval. Kas teie arvate, et see ei ole häid, mida nad teevad?“

„Spiritistid! Arusadavalt ei!“ Ja ma sain oma mõtteid piiblist. „Piibel keelab, et meil oleks mingisugune teemine nende koosolekutega, nende teatud imetegudega ja õpetusega. Oma tegutsesimes nad salgavad täiesti Jumalat ja Tema sõna, nagu meie teame ja tunneme neid. Aga õelge mulle, millise mõju nad on jätanud teile? Kas teie loete veel oma piiblit sellest ajast, kui olete käinud nende koosolekull?“

„Ei,“ tunnistas ta, „Ma ei loe seda sugugi ja ma palun vaevalt kord nädalas.“

„Kas teie armastate Jumalat või töötate veel hingede pärast?“

„Ei,“ oli vastuseks. „Ma ei mõtle sellistele asjadele. Ma tahaksin teada, kas nad võivad kutsuda esile vaime. Ma põlen uudishimust.“

Meie rääkisime ühetiseiga nende asjade üle ja meil rääkisime Jumalaga. Meie jõudisime järgmise õpule:

Hääd vaimud on ainult Jumala valitsuse all, ja Jumal saadab neid oma pääle, kui Tal endal on midagi asja, nii nagu piibli raamat näitab meile, ja siis kui Tema ise tahab, aga mitte „meediumide“ kuusel, kes kordavad oma sõnumit ja muudavad oma kuju raha eest.

Kui need vaimud on halvad, siis meie ei taha nendega mingisugust ühendust.

Minekut spiritistide koosolekule karistati Sauli päevil füüsilise surmaga, ja selle tagajärg praeegu on kindlasti hingeline surm. Mu tüdruk oli ise läinud sellel teel ja katsunud seda, pääle seda, kui ta läks ära eluleivald.

Ja lõpuks viimasel sõnal, mis olid öelda selle asja kohta, teisisime Jumala sõnas, kus Ta annab käsituse Jesaja läbi: „Ja kui nemad võtavad teie vastu öelda: 'Küsige pomisevate ja teadusmeeste käest, kes tinguvad ja iseenestest pomisevad, siis vastake: Eks rahvas pea oma Jumala käest

(Lõpp 5. lhk.)

EMADELE JA KODULE

Territooriumi koduühingu sekretäri juhatusel.

KUNINGA ARUSAAJA SÜDA.

Katherine Knight'ilt.

MILJONI lugejaskonnaga naistele väljaantava ajalehe toimetaja ütles kord oma kõneluses: „Laske mind selgitada kord ja kõigile, et mina ei saa aru naistest. Ükski mees ei mõista ega võigi aru saada naist.“

Üks, kes tuli igavikust ja kõndis maapäälseil teil, sai aru ja mõistab veel praegugi naisi. Jeesus võis hinnata Maarja andi Petaanlast, sellepärast, et Tal oli arusaaja süda ja Ta teadis põhjust, miks ta teenis nõnda, kui Tema istus külalisena lõunal, mis valmistatud Tema auks.

Maaria toodud annis lelama tšisti raskamise ja väärtsuse vaherkorda. Kristuse silmis võib palju maailma väärtsust olla raskamine; aga mis meele nimetame raskamiseks, võib omada igavese väärtsuse, kui see on pitserdatud Tema läbikatsumise-ga.

Miks teie arvate, et see olver oli nii vastuvõetav Temale, kes ilustas maad lilledega, millest valmistati salvi, ja kes teeb, et tähed pöörlevad oma telje ümber?

Mõnd andi, mis toodud Kuningale, ei või kunagi arvutada kroonides ja selendes; alabastri riist, kõige püüti Tema au otsimiseks, kade meele nimetame Päästjaks ja Issandaks, on üks sarnaseid.

Ma olen nii rõõmus, et Maarja tuli oma ristaga, kui ta Issand oli veel nendega. Üks lill, kui ma elan ja siis kui tarvitan julgustamist, on enam kui hiljem toodud, kui ma olen juba surunud ja ei vaja enam inimeste teenistust. Jeesus sai aru

Maarin südamest ja teadis, et omas mõttes ta oli võinud Teda juba enne Tema matmist, mis oli juba nii ligi.

Oh midagi muud, mis tegi olveri kaullihniliseks Tema meelest, kes peab kuigi rahvaid omas käes ja kellele sõnad on mitte midagi, kui Maarja valas salvi, siis tegi ta seda ühes oma südameigatsusega ja armastusega.

Teonistus, mis on jumaliku armastuse meele järele, on sünninud südamese armastusest Tema vastu. Kõlmsu, mis kajas Kaaileas, kõlab läbi sajadite: „Siim on Peetrus, armastad sina mind?“

Kristus ei küsi meilt nii palju võimeid kui meie armastust. Ta ei küsi, millist kuju ma kannan, mis seisukorras ma töötan, vaid mispärast ma teenin. Ei ole midagi õeldud eneseohverdamisest. Armastus ja enesestalgamine ei ole minu arvates ligidati sugulased. Ma ei pea seda „ärasalgamiseks,“ kui kingin midagi oma armastale sõbrale. Õpetaja ei kiitnud Maarjat tema „ärasalgamisest“ pärast, vaid sellepärast, et ta sai aru ja armastas.

Ma ei ole ainuke näine, kes rõõmus-tab selle üle, et Jeesus saab aru meist. Teised ei või saada aru — ja võib olla ei tahagi. See on põhjus, miks naised murravad oma alabastri riista tänuandes Jeesuse jalgedele.

Nii kaua kui on aeg, ei unustata iljalgi õpetaja käsku, ja arvan, et midagi ei näi olevat liig palju ega ükski teonistus liig suur, sest kui näeme Kuningat Tema aus, me kuuleme:

„Ta on teinud, mis tema võinud.“

Kodune ravitsus.

Kui ema tegutsseb ravitsujana, siis ta peab pidama meele neid seadusi:

- (1) Kui külalised väsitavad või tüütavad haiget, siis ta peab vabastama haiget neist.
- (2) Peab panema tähele, et valgus tüütib haiget.
- (3) Pange tähele, mis meeldib ja mis ei meeldi teie haigele, eriti mis käib toidu kohta.
- (4) Ärge rääkige kunagi kellelegi haige seisukorra üle, kui ta ise kuuleb päält.
- (5) Ärge istuge ega toetage kunagi haigeveodit najale, ja olge ettevaatlikud, et te ei puudutaks haigeveodit, kui te mõeldate sellest.
- (6) Leidke üles, kust tulub mingisugune eksitav hää, ja piidke takistada seda, isegi kui see tuleb väljapoolt.
- (7) Muutke patjade asendit, kui haiget ei ole enam mugav istuda või kui need on segamini.
- (8) Pange väikesed padjad selja taha, kui selg juba valutab või kui haige lamand kaua aega samas asendis.

Kui arst lubab tõusta haiget, see ei tähenda, et ema peaks lastma joosta teda ümber ringi, nagu ta oleks terve. See on veel kaugele sellest. Arst annab teada, kui kava haige võib olla väljas voodist, ja selle järele peab talitama hoolikalt.

Peab hoolitsema selle eest, et haige ei külmetaks uuesti.

Võib-olla, et enne kui haige võib tulla välja voodist, ta võib istuda natuke voodis. Kui on nii, siis peab toetama kuidagi, sest ta on alles nõrk.

Harilikult sel ajal, kui keegi majas on haige, on see väga raske ega emale ja nõuab palju kannatust.

Kui haige on juba kord üleval, siis peab valvama selle järele, et ta ei teeks omale liiga. Kui ilm on kohane, siis laske teda olla nii palju kui võimalik vabas õhus. Väline õhk ja piikesepaiste on väga häid. Kui väljas on udune, külm või tuuline, siis ei tohi lubada haiget välja.

VAHETATUD PALVE.

Keegi väike poiss langes põlvili oma isa kõrvale, et lugeda oma õhtupalvet. Kui ta oli juba korranud: „võisin'õ olen, hingata tahan ma, sest unun ka“ ja ka Meie Isa palvet, küsis isa, kas tal on veel mingisugune palve, mida tahaks paluda.

Pääle viivitsuse ütles väike poiss: „Armas Jeesus, kui ma kasvan suureks, tee mind suureks ja tugevaks nagu mu isa.“

Need sõnad väljusid sigavale isa südamesse, ja väga hilja samal õhtul — mitu tundi pääle väikese poisi magama minekut — põlvitas isa voodi kõrvale ja palus: „Mu Isa, nüüd ma olen täiskasvanud, tee mind puhtaks ja õrnaks nagu mu poeg.“

ANASTUSPÄEVIL.

LÜHIKE TÖSINE JUTUSTUS.

Kapten F. A. Evans'ilt.

(Pariis, Prantsusmaa).

HALKJAS-MUST laupäeva päälõunane taevs. Ebamugav, mis ke pilvine päev. Üle Bastille'le levitas ennast nagu tugev sametine öks.

Näis nagu kõrge sammas keksi soositanud oma saladusi. Saladusi? Oh ja, kes teab seda kõike, mida tuhed taevad olid rääkinud kõikuvalle sambale, kui nad mängisid ja jooksid võidu selle ümber. Jutte võibolla hirmsast vanglast, millist prantslast oma tundeis, mis on ainult prantslastele, oleksid kiskunud maha paljaste häiega kivi kivi haaval ja oleksid kuulutanud kuningale, aadlile ja ha-

riiklike rahvale, et nüüd on alanud uus ajajärk.

Võõras on liikumatu sifiksi kutse, võõras on pimedas kesköö ookeanis virvendav mahe „tule“, võõras on kõrgete Alpidete kutse, kus kiired libisevad üle mäetippude, mis kaetud igavese lumega, ja panevad leigitsema all asuvad rohelist kuuksid. Kuid veel võõram on vana samba kutse, mis ehitatud vabariigi esisündinud poegade mälestuseks, kes langenud vabadusvõitluses.

Ma ütlen, veel võõram ja imelikum siiski oli, et keegi vana naine läks üle platsi ja kukkus maha selle nõuduslikkuse all. Sammas seisis nii valkselt, jõulisena, nii tundeta ja rahulikult. Kogu eluaga oli naine sirutanud edasi raskeski — ta ees oli püüdnud ja ta taga oli kasutanud sõrmedaasidetud elu. Sammas rääkis temale jõust, valkusest ja rahust. Ta peatus, avas väikese madala ukse ja ronis mõdda kitsast treppi üles torni. Jõude ülemisele platvormile haaras ta kinni raudtreididest ja vaatas alla üle linna.

„SURM salvatsioonistidele!“ „Maha usk! Pole Jumalat, isandate ega piire! Surm salvatsioonistidele!“ Piikav hulk kogunes kellegi inimese ümber, kes sinistes riietes, ja oli kuulda neelmist ja laulu. Kuidas see juhtus? Kes võib öelda seda? Katsunge selstada selle hulga psühholoogi! Salvatsioonist oma harjunud kombe järele, „Sõjahüüde“ pakk kaenala all, külastas kohvikuid ja püüdis naeratusena ja rõõmsate sõnadega, et punasenaalised töölisel oleksid väikest hääd sõnumitootjat. Oleks olnud raske panna teda rääkima, kuidas tülitsemine algas. On küllalt öeldes, et neil päevil — neljakümne aasta eest — jätkus ainult ühest vaenukkust

(Lõpp 5. lhk. 4 v.)

Elu või surma küsimus,

SEST: „KUIDAS PEAME MEIE ÄRA PÄASEMA, KUI MEIE EI HOOLI NII SUUREST ÖNNISTUSEST?“

Alla! Alla! Alla! Oh kui hirmus, kui inimele leiab oma haa vees. Aga on palju hirmsam, kui hing hukab igavesti.

Harilikult inimesel, kes uppib, ei ole võimalust pääsemiseks. Ligilad ei olnud mingit ahi, mingsingust päästerõngast ega päästvat inimkätt. Kuid inimese tragöödiat, kui ta läheb igavese hukatusse inimesesse, oleneb sellest, et ta ei hoolinud päästmisvõimalusest. Päästerõngas oli käepärast, kuid ta ei haaranud sellest kinni.

Rumaluste rumalus! Müsteeriumide müsteerium! Siiski see juhtub iga tund, milles elame. Inimesed hukuvad — ja see on nende oma viga.

Ja päästmistee on nii lihtne! Lihtsalt haarata kinni päästerõngast! Päästmine on kahekülgne töö. See on Jumalast; see on inimestest. Kui Jumal ei tahaks inimeste päästmist, nad ei saaks päästetud. Kuigi Jumal on valmistanud päästmistee surmast, siiski ei aita see, kui igauks isiklikult ei tee omat poolt — see on haarata kinni päästerõngast.

Kas sa oled igavese surma hädas ja ei tee siiski midagi, et päästa oma hinge? Kas sa loodad Jumala halastusele? Kas loodad ainult mõistuse usule, sellele, mida Kristus teinud minevikus? Oled sa tähtsündinud isatusega saada päästetud, ja arvad, et sest on küllalt! Või kas sa püüad arendada hääd iseloomu ja elada ausat, moraalselt elu, uskudes, et see kindlustab su päästmise?

Ükski neist asjust ei aita. Sa pead võtma vaevaks, sirutama välja oma käe ja võtma tugevasti kinni päästerõngast, mida jumalik armastus on valmistanud sinule.

Mis see tähendab? Et sa pead kahtsema oma pattu, sest „kui sa mitte ei kahtse, pead sa hukkuma.“ Pauli kahtseja palvet: „Issand Jeesus, ma tulen nagu sa oled käskinud mind, tunnistades ja maha jättes pattu. Sa tead, mul ei ole jõudu, et päästa iseennast. Andesta mu ülesandumist ja aita mind elada Sinu tahtmise järele.“ Siis vana töötust: „Kes minu juure tuleb, teda ei taha ma välja lihkata.“

Xra viibi! Haara praegu kinni

päästerõngast! See on elu ja surma küsimus, sest „kuidas peame meie ära pääsema, kui meie ei hooli nii suurest õnnistusest?“

Sellel küsimusel on veel teine külg, mille juures tahaksime siin peatuda. On neid, kes omanud, aga kes kaotanud Jumala auulist andi. Ja sarnase inimese viimane seisukord on halvem kui esimene. Inimene on maitsnud Jumala päästmisahalastust, on kindlind Jumala-Isa meele järele, on elanud Tema läheduses ja tunnud Tema naeratust, ja siis läinud mõnda hirmsasse läbielamisse, millest ärkas tundes, et Jumal oli läinud ära, et ära oli kõige väärtuslikum elus.

Kuidas võib küll juhtuda selline asi? Hää küll, võtame piiblikõnnetuse: „kuidas peame meie ära pääsema, kui meie ei hooli nii suurest õnnistusest?“ Siin on raskuse lahendus. Kui inimene on omanud igavese elu anni, ja kui ta jätab seda, kui inimene on selle vastu hooletud, siis ei ole enam pääseteed hukkamõistmisest ja ülestatud seadusest.

Kui oled nende inimeste hulgas, siis öenda seda asja praegu oma hinge pärast. Tule täielisele tõetundmisele oma seisukorrale üle.

Rahulolematust ei aita sind. On tarvis ülestunustamist. Tule nii nagu sa tulid esimesel korral, mõeldes töötuks: „Kui keegi oma ülestunustis üles tunnistab, siis on Tema ustav ja õige, et Ta meie pattud andeks annab ja puhastab meid kõigest ülestunust.“ Tule praegu!

KINDEL ja KÕIKUMATA TEE.

„JA KÕRGE TEE PEAB SÄÄL OLEMA JA TEE, JA SEDA PEAB HÜTAMA PÜHITSUSTEEKS.“

(Inglise tõlge). Jesaja 38:8.

Kirjutanud kindral Edward J. Higgins.

Mõni võib arvata, et Jesaja rääkis kahest erinevast teest, sest tema prohvetlik silm näeb „kõrged teed ja teed“, millel lähevad edasi jumalalapsed. Võib olla viiksime tõlgitakse prohveti ütelist nii, nagu oleks püha linna kõrgemaid ja madalamaid teid; aga ta ütleb seda täiesti selgesti, et tõstis jumalakarlikkude inimeste tee on „pühtustee.“

Ükski lugejaist ei tahaks öelda, et tuva viivad kaks erinevat teed, aga kui paneme tähele nende elu ja läbielamist, kes nimetatud endid kristaiks, siis näib tõesti, et on kaks tasandit, millel nad lähevad edasi oma usulise sihiga — üks madalam ja teine kõrgem tee; üks täiesti varjulises kohas, teine lahtise tuva all päikese poolest; ühe usk seisab rohkem sõnus ja vormitaimises, teine on rikas läbielamist, tunneb Jumala ligiolu ja võtab Temalt vastu vaimulikke andeid.

Teel on kolm asja: algus ja lõpp, ning koht nende kahe punkti vahel.

Võib öelda, et püha tee algab puustastavast allika juures; ta lõpeb — kui ta lõpeb üldse — taevases aulmas; kuid nende kahe punkti vahel on tee, millel peab rändama. Meie elame tihti silmapilgus, kus hing usalduse ja allumist läbi astub kõrgele teele, või „saab õnnistust“, nagu meie ütleme; kuid pühtus on, päle kõige seisukoht — alaline läbielamine, kindel siht või tee elus, kus Issanda tahtmine on kõige kõrgem ja terve-südamlik armastus Jumala vastu on suur tõu-kefjund. See on siht ja sellel teel peaksite sina ja mina rändama alaliselt.

Tahaksin peatuda mõne minule silmapaistva asja juures, mis iseloomustavad püha teed.

Pühtustee on puhtate tee.

Prohvet ütles selgesti, et midagi, mis ei ole puhas, ei või käia sellel. Sellel kindivald mehed ja naised peavad olema pestud nende kõlblistest plekkidest. Kuulsin kedagi hääd meest ütlevat: „Mitte asasta eest Issand võitis mind välja porist; mõne aasta eest ta võitis pori välja minu seest“. Ma arvan, et mõistate täiesti tema ütelist. Pata on kole, halb, porine asi ja määrab-igaht, kes pundu- tava sinna külge. Seda peab hävitama sinu sees, kui tahad kindida pühtusteele; ja see hävitatakse ainult „Jeesuse Kristuse vere läbi, mis teeb meid puhtaks kõigest pattust.“

AINUKE LOOTUS.

ARMEE ASUTAJALT.

MINU ainuke lootus inimeste täielikuks päästmiseks nii siin kui tulevases maailmas, on inimeste isikute uuepandamine, uueks tegemine Püha Vaimu läbi Jeesuses Kristuses. Mis puhtub ihulikku viletsust, ma tunnistan, et teen seda ainult kergete, mis on praegu raske, ja seda võimalikuks, mis praegu võimatu — meestele ja naistele leida oma teed meie Issanda Jeesuse Kristuse risti juure.

Loodan, et Jumala juhtimine teeb meile võimalikuks täita seda tõsiselt ja tegelikult, milga ütleb Eebrea prohvet:

„Päästa lahti hõela töö sõlmed, tee lahti ikke jutad, ja lase lahti, kes on ära rõhutatud, ja kõik ikked peate teie ära kiskuma. Kui sa näed, kes alasti, siis katta teda ja ära hoiu ennast kõrvale oma ligimese eest. Anna hää melega välja näljastele. Ja need, kes sinust on, peavad üles ehitama, mis igavestest ajast paljaks tehtud, raja alused pead sa üles tegema.“

Pühitsustee on valguse ja õppimise tee. See on tee, kus arene-takse.

On punkt, kus see tee algab, kui inimene tah esimest kord, et veri puhastab ja Piha Väim paneb südamise armastust Jumala vastu, kuid iga järgmine samm toob täielikumalt valgust, ning teadmata asju ilmutatakse.

Sõbralikud kõnelused Jumalaga viivad sind sügavamale arusaamisele Jumalikest ja võimalikest asjust, nii et sinu tee muutub õiguse teeks ja särab enam ja enam kui täielik päev. Tähejärjeks sellele su oma süda muutub suuremaks, su valimused kasvab ja kasvades armus sa arened Jumala tundmises ning Tema meelehaas. Need kes kõnnivad sel teel on need, kellele Issand soosib oma saladusi, ja kelle süda Ta täidab taevarõmuga. Oh, et võiksin lüüräkkida sind, nii et sa tuleksid madalamalt teest kõrgemale ja paremale teele.

Pühitsustee on kohustuse tee, mitte kerge ega enese meele järele.

Meie ei või jätta kunagi välja selle praktilise mõtte, mis ial meie päal- kiriti võiks olla, sest pühitus on raske ja jagamata töö. Silmad on alati avatud hädade nägemiseks, käsi on alati valmis võtma enesele oma osa; ja armastustöö Jumala ja hingede ka- vaks valmistab rõõmu.

See, kes on liig põhu töötamiseks teiste häaks, astub peagi madalemale teele.

Häatählik hing hüüab alaliselt: „Issand, mis sa tahad, et ma pean te- gema?“ ja vastus on: „Tee seda, tee teist, tule sias, mine sinna.“

Pühitsustee ei ole vaba kiusatusist ega kannatusist; aga tänu Jumalale, see võib olla võidutee.

Isegi harilik elu on täis seisukordi, mis katsuvad meid läbi, kiusavad ja proovivad teid. Mida enam sa püüad elada Jumala teel, seda enam sa tungeb saatna su päale. Tee, mille käis püha Päästja, oli ristitee. Ja Temaale jälle- jad peavad võtma osa ristikandmisest. Närimata kroon on võitjale, aga mitte neile, kes pole kiusatud.

Ei ole mingit krooni, kui enne ei ole risti, aga läbikatsumiste ja kiusa- tuste läbi tuleb pääse- ja võidutee „meie viletus, mis on silmapilkmise ajaks ja kerge, saadab meile igavest ja üliväga suurt au.“ Piibel ütleb: „Kõik, kes tahavad elada jumalakar- tikult, . . . neid peab ka taga kiusata.“ Ja see on nõnda eriti nendega, kes tunnistavad avalikult ja elavad täielise päästmise eelu.

Pühitsustee on kindel tee.

Seni kui su südames on veel patu- jäänuused, on see kahekordses hädas- ohus — vaenlane väljaspool ja vaen- lane ka seespool. Üks põhjusist, mis usk ei rahulda mõnd inimest, on see, et nad kõnnivad edasi madalal tasapinnal, kus kahtlused rikuvad sageli kogu nende teenistust, ja petlik maailm kisub väga tugevasti tagasi.

On võimalik langeda tagasi igalt tasapinnalt, aga sa võid olla palju kindlam siis, kui sul on puhas süda ja sa kõnnid pühal teel.

SPIRITISM.

(Algus 3. lhk.)

küsimata? Kas elavate eest peab sur- mule kiiret küsimata? Hoidke käespuu- tuse ja tammistuse poole; kui nennad ei rüügi vedastada sõna mööda, siis ei pea neil koitu olemat.

Mu tüdruk nägi vaigust ja pööras jälle selle poole, võttis jälle tarvituse oma piibli, millest ta oli loobu- nud, ja lubas mitte minna enam pime- duse saalidesse.

VABAÕHU VÕITLUSE AJALUGU.

„Suur eesõigus on kuulutada Kristust üliisuures vabaõhu templis.“

VABAÕHU võitluse ajalugu on anti- tiikaegne ja ulatub tagasi ise- gi kuni patriarkide ajani. On põhjust mõtlemiseks, et Eenok seisis kuskil künkjal ja ennustas ja Noa, õiguse-

Petrus peab oma esimest püha kõnet.

kuulutama, katsus rääkida oma kaas- selistestiga suures alas, kus ehitati hõlguisurt laeva.

Kindlasti leidsid Mooses ja Jooosa

mäejuhtus ja üks legendiikut, millest näeme, et algusest päale kuulutas Ta jumalikke tõdesid väljaspool uksti. Tema, kes rääkis nagu ükski inimene ei rääkinud.

Päale Tema taevanimemist olid jüngeritel kogumised ülemises toas, kuid kuulutamine oli enamasti templi- õues või mõnes teises avaras kohases paigas. Nad ei pannud tähele pühi kohti, või ei pannud rõhku koosoleku ruumele. Apostlid ja nende esimesed järelkäijad kuulutasid oma sõnumit nende oma ühitud majades; aga ka igal pool ja ükskõik kus kohal, kus oli juhust.

Pimedal keskajal kõnelesid paremad jutlustajad samuti vabas õhus, samuti nagu ka suured usuasutajad, kes elus- tasid sarnast jumalarkatlikkust, mis on veel jäänud alale.

Usulised ärkamised on olnud ühen- duses, kui mitte just tagajärjeks, võrdlemisi suure arvu vabaõhu koos- olekutega. Usupuhatajad, nihästi enne reformatsiooni kui ka selle ajal, olid kõnelejad vabas õhus. Kuigi alul kuulutati evangeeliumi ennes kirikus, aga niipea kui see levis, oli kõneleja sunnitud otsima endale uut platvoni. On öeldud, et: „Reformatsioon oma algpeälvi oli nagu vastündinud Kristus, kellel polnud paika, kuhu panna oma pääd, kuid teatud hulk in- mesi kuulutas sellest nagu taeva-

William Booth alustab Päästarmee tööd Londonis.

et parim koht oli neil rääkida inimes- tega vabas õhus. Saamul pidas oma kõne vabas õhus pikse ja müristami- se keskel, kus Jumal neutles rahvast ja tegi, et nad pidid heitma põlvili Tema ette. Elias seisis Karmeli mäel ja hüüdis rahvale, kes ei teadnud, mis teha; „Kui kaua teie olete kahe va- hel?“ Joonas tõstis oma häält Niine- ve tänaval, kui oli hulk rahvast, ja hoiatas neid: „Veel nelikümmend päe- va, siis peab Niineve tümber löödama.“

„Ja kõik rahvas tuli kokku kui üks mees sinna turu päale, mis veevära- va ees“ kuulama Esrat ja Neemiat. Meie leiamme igal pool vanas testamen- dis eeskujud vabaõhu koosolekutest.

Samuti on uues testamendis. Al- gusest päale on kirjeldatud, kuidas ristija Johannes oli kõrves ning hüüdis inimestele vastu.

Jeesus ise rääkis peamiselt mäekül- gedel või mere ääres. Ta oli vabaõhu- jutustaja. Kuigi Ta ei vaikinud süna- googides, siiski Ta näis olema kudu- sem väljal.

Meil on üleskirjutatud üks Tema

vägi lahtise taeva all, kus karjased ja lihtrahvas kuulastid rõõmuga sõnumit.

Inglismaal on mitmes kohas puud, mida nimetatakse „evangeeliumi tam- medeks“, üks sarnasist on (või oli) Addestone's, öeldakse, et John Knox on kuulutanud päästmist selle tamme all, viibides oma ringreisil Inglis-

maal. Hitchin'i ligidal on org, kus John Bunyan kõneles harilikult hirm- sail pühal. Ka kogu sotimaal on org- ja künkaid täis mälestusrikkaid kohti.

Meie aja koosolek vabas õhus.

AHASTUSPÄEVIL.

(Algus 4. lhk.)

hütiust salvatsionistide vastu, et ära- tada anarhiste ja revolutsionäre ra- joonis, kus ta asus.

Silmapilk oli salvatsionistid täiesti ümberastunud ja lõigad lendasid temale igast küljest; Lohed kiiti tema käest ja visati maha. Ta sai pähe sellise hooi, et langes põlvili. Noad väkuisid ja järgmisel hetkel oleksid nad puu- rinud tema lihasse, kuid platsil oli kuulda äkitselt hirmsat kisa.

Samba platvormil langes alla suu- re kirusega tüme kogu ja maandus mõne meetri kaugusel käratsevast hulgast. Ülitäpusest ja arusaamatusest unustasid nad oma revolutsiooni-me- leolu ja tormasid kohale, kus lamis naise kogu.

Salvatsionist tõusis jalule, olles haige ja täis valu, ja sammus ära, olles mõistumata aru sellest kõigest, mis ju- hunud. Ta tundis ahnust sisemiselt häält, mis kordas uuesti ja uuesti: „Hüia Mind appi ahastuspäevil . . . Hüia Mind appi . . .“

Keegi lahke kohvikupidaja rääkis temale kõigest sellest hiljem. „Ma ei ole kristlane,“ ütles ta, „aga kui nägin teid langemas, hüüdsin: „Jumal, aita teda!“

„Juhumene,“ ütles skeptik. Hää küll, vend, mõte nõnda kuidas sina soovid! Aga . . . kellegi Päästarmee brigadööri ja nende ridade kir- jutajale on need sõnad „Hüia Mind appi ahastuspäevil!“ ülevoolava ra- huldustunde kogemus.

„Hüia Mind appi . . .“ ütles Issand, „JA MINA TAHAN SIND SELLEST VÄLJA KISKUDA!“

Ja kas sa tead kunagi, et Jumal oleks murdnud oma sõna?

maal. Hitchin'i ligidal on org, kus John Bunyan kõneles harilikult hirm- sail pühal. Ka kogu sotimaal on org- ja künkaid täis mälestusrikkaid kohti.

Inglismaal oli suu päev, kui George Whitefield hakkas kuulutama va- bas õhus. Selline mõte tuli temasse nähes, et umbes tuhat inimest ei pää- senud ühte Londoni kirikusse. Ta tä- hendab ühte lehes: „Kiitus Jumalale, et ma olen võinud endale põllu.“ See oli päälüüting algus pimedusvägede, ja suu evangelist sai endale anime „väljsjutustaja.“

John Wesley oli ka samasuguse sõ- javaimuga. Wesleyst sai üks suurim- aid vabaõhu jutustajaid, ja kogu Inglismaal on igal pool kohti, kus mäletatakse, et tema on sääl jutus- tanud. Tema ja Whitefieldi kohta öeldakse: „Nad võtsid enesele risti, mis ei lasknud tõsta iseenast, kuid mis võis tõsta ja kõrvaldada kõike muud, ja panid seda keski rahvast, kellel ei olnud kindel usku.“

Armeel eriline au on hoida alati ka edendada seda suurt traditsiooni. Päästarmee sündis tänuvalt inimeste keskel. Me mõtleme oma armalse Asutajale, kui ta seisib Mile End Waste's ja palume, et selline steen- oleks alati kõikjal tõsine Armee süm- bol. See on organiseeritud vabaõhu võitluse, mis on algmõetud tema te- gevusest, ja ei pane tähele aastae- gadesse muutatusi ning ei pane palju rõhku ilmale.

Mõned mees suurimad võite on saavutatud vabas õhus. Selline teenistu- se eesõigus on nii väga hinnatav, et seda ei taheta kootada Salvatsionis- tid on kannatanud vangistust, oma va- randuse rikkumist ja palju muud.

Näib, et inimesi tuleb ikka vähem ja vähem sisekoosolekule, kuid väl- jas vabas õhus on neid palju, ja nad kuulevad meid häätählikult. See on kõrgte eesõigus kuulutada Kristuse mõttumata rikkust hiiglasuures vaba- õhu jumalakoos kõige vabadusega ja tänavate loomuliku eluga.

KAIN JA AABEL.

1. Moos. 4 (1—7): lugege 8—16; 5:3—4, 21—29.

MEELESPIDAMISSALM:
Meie peame üksteist armastama.
1. Joh. 3:11.

PÄXLE mõnd aega andis Jumal Aadamale ja Eevalle väikese poja. Eeva oli väga rõõmus omades poja, ja ta pani temale nime Kain, ja ütles, et kui ta kasvab suureks, on ta neile troostiks.

Mõne aja järele andis Jumal neile veel enam lapsi, ja ühe poja nimi oli Aabel. Ja kuigi Kain oli kõige vanem ja pidi olema häiks eseskujuks teistele, ta ei olnud seda. Mida vanemaks ta sai, seda rohkem oli ta täis enesõigust ja kannatamatust.

Jumal, kes näeb kõik ja kuuleb kõik, oli väga kurb Kaini pärast, sellepärast et ta süda oli täis enesetahmist ja uhkust. Aga Jumalale meeldis Aabel, kes oli rahul kõigeaga ja sõnakutlik ning lahke.

Ühel päeval valmistadis mõlemad vennad üht andi Jumalale. Kain, kes töötas põllul, ütles: „Ma toon oma viljast ja puuviljast. Olen kindel, et see meeldib Jumalale.“

„Ma toon oma kõige paremat oma karja seast,“ ütles Aabel, kes oli karjane. „Ma tean, ma ei ole midagi väärt, aga loodan, et Jumal võtab vastu minu anni.“

Jumal võttis vastu Aabeli ohvri, aga ta süda ei võinud võtta vastu Kaini oma, sellepärast et Kaini süda oli täis pattu. See tehti Kaini väga vihaseks. Ta mõtles:

„Miks võtab Jumal vastu Aabeli ohvri, ja minu oma ta ei võta?“

„Sa ei pea olema vihane Aabelile,“ ütles Jumala Püha Vaim Kaini südames. „Kui sa ajad patu välja oma südamest ja teed õigust, õnnistab Jumal ka teid.“

Aga Kain ei tahtnud teha nii. Ta oli lasknud saatana oma südamesse ja ei tahtnud vabaneda temast. Ta vihkas tõsiselt Aabelit, sellepärast et tema oli hääl, ja ütles: „Ma vihkan Aabelit.“

Ühel päeval, kui mõlemad vennad olid üksinda põllul, täitis Kaini südaid sarnane viha, ja ta tõstis üles oma käe ja lõi maha oma venna. Aabel lamas täiesti hinge-

tult ja rahulikult. Kain oli surmanud oma venna.

Jumal küsis Kainilt: „Kus on Aabel, sinu vend?“

„Ma ei tea,“ oli vastus. „Kas ma olen oma venna hoidja?“

Vaadake, kuidas üks patt juhatas teisse. Esitaks Kain laskis valitseda oma südames kurje mõtete. Siis oli ta vihane oma vennale. Lõpuks oli ta nii pahane temale, et surmas tema, ja siis selle asemel, et tunnistada oma tegu, püüdis ta seda kinni katta valega.

Aga Jumal, kes näeb kõik, teab, mida Kain oli teinud, ja nuhtles teda. Kogu ülejäänud elu- aeg oli Kain rahutu ja õnnetu, ja ta kartis alati, et keegi võiks tappa teda. Meile ei ole räägitud sellest, et ta oleks kahtsenud ja palunud Jumalalt andeks.

Pidage mees seda lugu. Paluge, et Jumal aitaks teid pidada väljas oma südamest kadestus ja viha. Need hirmsad asjad tahavad rikkuda sinu elu ja toovad kurvastust sinule enesele ja kõigile, kes armastavad sind.

Mida ohverdasid Kain ja tema vend Aabel Jumalale?

Miks ei võtnud Jumal vastu Kaini ohvri?

Mida tegi Kain omas vihas Aabelile?

Kuidas teda karistati?

EKSITUSED JA NENDE TAGAJÄRJED.

Kui palju raskusi kasvab mõnikord eksitusest — mitmed nende seast ei olnud iseenesest nii halvad. Siin on mõned punktid teile, kui eksite milgi viisil:

Tunnistage seda iseenesle: ärge katsuge lükata ära süüd. Teatage sellest neile, kes peaksid teadma seda; see ei ole igakord kohe tarvilik, kuid ära viivita iseenese arvel.

Võta vastu selle tagajärgi kannatlikult, rõõmsalt ja usalt. Olla sellepärast keegi „märter“ või kannatada, sellepärast et teised teavad sellest ja siis ajada süüd ära eneselt, on niisama halb, kui keegi võtaks kellegi mehe kella omale, ilma et mees räägiks selle vastu.

Ära kardad alandust, selleks et õiendada viga, et panna viltust asja jälle õigeks.

Mine üle eksitusest ettevaatlikult samm samm järele. Vaata selle järele, kus kohast sa läksid valesti ja kuidas ning mida sa oleksid pidanud tegema, ja vaata tulevikus selle kohta järele, nii et sa ei langeks enam teinekord süüasmas.

Kui tegutsesid kuidagi teisiti päälle langemise, siis on tagajärjeks kogemuste kaotamine, mida sa oled omanud; aga jälgides ülalolevale näpunäitele, su viga võib juhatada sind ligemale Jumalale, aitab sind ja neid, kes on su ümber.

MIKS AIDATA KOOSOLEKUL...

(Alguis 2. lhek.)

jendusi. Tehes nii, on ta meel ärkvel ja temas tõuseb igatsus, ta äratab Jumala tähelepanu, kuna vastus on seda kindlam. Ta peaks vastama õigel kohal. Ei ole hää üelda lause keskkohal „Aamen“, või korraga kogu aeg üht ja sama. See toob segadust ja takistab inimesi osa võtmast palves.“

Mell Armees ringkonnas ei ole võõrastav talitada Asutaja nõuande järelle ja saada hirvitamise osaliseks nende poolt, kes on võõrad vaimulikele asjule, kuid nell juhustel on hääl ületada meele, kuidas Jeesus oli arvustuse vastu, kui Tema päeval hüüti: „Hosianna,“ kuna piibel käskis: „Hõigake ja hüüdke valjusti, kõik sõltu elanikud: sest püha on, Israel, sinu keskel!“

Rahvusvahelisest keskkohast.

(Alguis 7. lhek.)

test, ja nende ustavus opositsiooni Päästearmeele ja kindrillale on silmapaistev.

Samuti on komitee mõjutanud kindrali ottekoheosel soovist teha kõige paremat Päästearmele häiks. Petitionääride ustavus ihelt ja kindrali andumus teiselt poolt annavad komiteele selte kindluse, et nüüd, kus see asi on otsustatud, tahab Päästearmele minna edasi kui üksus, edendades oma suurt tööd.

Kindral.

Briti rahvusliku muusika pidustusi Kristallil palees 11. juulil, kllastasid umbes 30.000 salvastõnisti, lisaks ka riiklike publikule. 41 muusikakoori 1.200 liikmege, mängisid ihendatud üksustes ja 21 lantjate brigadiid 700 lantjaga esinesid ihendatud laulus.

Kindral juhatas õhtust pidustust ja staabiileem pealõunast. Pühapäeval, 12. juulil juhatas kindral Claptonis koosolekul 470 muusikakoori juhile, kes elati läbi suurt vastumistust ja õnnistust. Kindral ja proua Higgins juhatawad augusti 16. püha Saksamaa kongressi Berliinis.

Lõuna-Aafrika.

Kindral määras komandör Turneri Londonist territoriaal-komandöriks Lõuna-Aafrika territoriumi üle.

Lugege ja levitage „SÕJAHÜÜD“.

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff.

(Järg.)

lगतahes see ei vii meid nii kaukele tagasi, mil Mooses elas, kuid siiski ta on nii vana, et Mooses oleks võinud tarvitada samasugust kirjalööd.

Me oleme näinud, et igal rahvusl oled oma raamatud, ja me teame, et igal rahvusl oli alati üks raamat, mida hinnati enam kui teisi.

See oli raamat, millesse kirjutatud nende usku ja jumalaste, keda nad uskusid.

Suuremas osas sarnastes raamatutes oli leida ka tõeteri. Kõik maailma rahvused on ainult üks perekond, nagu teie teate, ja ka kõige madalamal heridusega rahvad omavad mõnd teadmist.

Paganarahvad Moosese ajal mäletavad üduselt midagi Jumala tegutsenimist maailmaga; nad olid nii pimestatud oma paganusaga, et mingisugune valgussäde ei võinud ulatuda nendeni, ja vähehaaval nad läksid ikka kaugemale ja kaugemale pimedusse.

Ehk küll nell raamatust on mõned väikesed tõeterad, siiski õiget hindamisväärt teede ihmutati alles Jumala sulase Moosese läbi.

See teeb meie pilbil nii imeliseks ja erinevaks kõigist teistest raamatutest: see on ilmutus — midagi, mis tuleb meile Jumalast, mis on täiesti võimatu ilma Tema abita.

Alguisest kuni lõpuni on piibel kir-

jutatud, et õpetada meid Kristuse tundmises. Läbi kogu vana testamendi on näidatud Temale kui tulevasele päästajale või Messiasile, mis on Ee- reea sõna Kristuse asemel.

Kristus peab rõhuma mao pääd. (1. Moos. 3:15). Tema nimes peavad kõik maailma rahvad saama õnnistatu- (1. Moos. 22:18). Ta on täht, mis tõuseb Jaakobist. (4. Moos. 24:17). Kui tapeti paasatalle ja õpetati rahvale, et nad pääsevad ainult riputatud vere läbi, see oli pilt pääst- misest Jeesuse vere läbi.

Lõpuks, kui Päästaja tuli põlgasid juundit Teda ja ei võinud Teda vastu kui Messia. Ta ütles siis neile: „Kui teie Moosest usukite, siis usukite teie ka mind: sest tema on minust kirjutatud.“ (Joh. 5:46).

PÄÄSTEARMEE JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ärakauduud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tänades üle kogu maailma ümbrisevat Armees organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—

Välismaal — Ekr. 5.—

Address: Riga, Matisa iela 13 dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Rahvusvahelisest keskkohast.

Päästarmee põhiseadus.

Üldisena olgu tähendatud, et põhiseadus võeti vastu Briti ülempöja poolt kolmandal lugemisel ja astus jõusse.

Ülemkoja komitee andis välja järgmise teadaande:

PÄÄSTARMEE PÕHISEADUS.

Ülemkoja otsus.

1. Ülemkoja arvatav pole ettepaneku tegijali teist valikut, kui toimida põhiseaduse järgi.

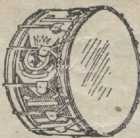
2. Põhiseadus ei takista ega mõjuta milgi kombel ei otsekohe ega kaudselt Päästearmeed õpetusi, mis avaldatud põhikirjas aastast 1878.

3. Põhiseadus ei põhjusta milgi kombel Briti parlamenti kontrollima Päästearmeed seadust, organisatsiooni, korda ega õpetusi.

4. Põhiseadus ei sisalda määrusi, mis takistaks või mõjutaks kas otsekohe või kaudselt Päästearmeed seadust või organisatsiooni ühelgi maal väljaspool Briti riiki ja Põhja-Iirimaad.

Komitee loodab selle teadaandega vaigistada rahutusi ja kõrvaldada arusaamatusi, mis tekkinud põhiseaduse ümber. Edasi teatab komitee, et ta väga hindab ettepaneku vastu esinejate petitionäride juuresolekut. Petitionäride opositsiooni on mõistetud tingituna kõrgematel õigustel põhjus- (Lõpp 6. lhk.)

Korpuste teated

trummi kajal.

TALLINNA 1. (Ensign Pettersson, leitn. Bernadt). Väljajapaistvam osa meie euviseist tegevusest on koosolekud pargis, kuhu kogub suur hulk kuulama meie sõnumit. Ühel hilisemal koosolekul tuli keegi noor naine, otis ja leidis päästmist Jeesuses Kristuses. Jaanipäeval ühinesime Tallinna 2-ga ja kilastasime Haapsalut, kus meil oli suur võimalus juhutada koosolekut lossivaremete lähedal pargis. Suur rahvahulk kogunes ja paljud said õnnistatud ühineses laulus ja kuules vahana lugu Jeesusest ning Tema päästmisest. Seltisliised on kuulnud suure kurvastusega, et adjutant ja proua Molin, kes tõotanud ja juhutanud meid töö algusest peale, peavad lahkuma.

TALLINNA 2. (Ensign Ambrosen, leitn. Blees, ajutiselt.) Näidatule jooksul, kui kapten Bälkäits oli meiega, kilastati koosolekul hästi ruumides kui ka vabas õhus. On registreeritud arv otsijaid ja on tehtud tegelikke otuseid teenistuse kasuks. Tõisekreitööri ja ltn. Lutheri kilastamine oli abid nõuetele väga. Ühendatud sõdurite koosolek, mida juhatas staabikapten, oli valmistusaeg. Sõdurid on hääd omas teenistuses.

SAMARIITLISE TÖÖ JÄTKAMINE.

TARTU. (Ensign ja proua Granholm, leitn. Musekanti). Kui samariidi ohvitser ltn. Blees oli ära mitu nädalat oma haiguse tõttu, on töö viidud edasi kellegi Armeed sõbra poolt. On kilastatud inimesi, kes puuduses, on antud neile riideid ja teisi tarvilikke asju. Vabaõhu koosolekud on ikkagi õnnistustrikkaks mittele, eriti meile, kellet ei ole võimalik kilastada teisi koosoleku kohti. Sõdurid täidavad omi kohustusi ltn. Musekanti ja ltn. Elmanni juhatusel sel ajal, kui juhtivad ohvitserid on puhkusel.

LÄHKUMINE JA TERTIVUS.

RIIA 1. (Kapten E. Bälkäits, ltn. Strauss, pr. ltn. Simpson ja enoi Bakul). Viimane nädal, kui ensain Pettersson oli siin, oli väga kasulik. Koosolekud olid mitte ainult hästi kilastatud, vaid palju hingi otsisid päästmist ja pühitust. Vabaõhu koosolekud olid edukad ja sõdurid võitlesid hästi.

Territoriaal-komandör juhatas ensain Pettersson ja ltn. Siisi Jumalaga juhtu koosolekut ning uute ohvitseride tervituskoosolekut.

SÕNUMIT EDASI VIIMAS MAALE.

VINDAVI. (Kapten E. Bälkäits, ltn. Gorkk, pr. ltn. Brzntek). Näidatule enne viimaste ohvitseride (ltn. Gutsmit ja Steffenhagen) lähkumist on töö viidud edasi maakohtades sääl ümbruses, kus on kogunud sajad inimesi kuulama sõnumit. Uusi ohvitseride võeti vastu südamlilkult.

ALLOHVITSERID ESILE.

RIIA 4. (Envoi ja proua Pudritšis). Näidatule jooksul, kui ltn. Breidik läks edasi töoga, peeti valmistavaid koosolekuid. Allohvitsrid täidavad hästi omi kohustusi ja sõdurid aitavad kaasa. Kapten Gorkk läks sääl mõne pühapäeva eest ja uued juhid võeti vastu südamlilkult. Me läheme edasi vastu hääle ajale.

VÕLMARI. (Kapten Liepin, ltn. Karson, pr. ltn. Serge). Tus vabaõhu koosolekute koht turulplatsil tõmbab juure inimesi, kes on huvitatud kuuljaskond meie koosolekult. Envoi ja proua Pudritšise lühike aeg sääl oli väga kasulik ja selle aja jooksul kilastati Smiltene, Valga (Läti) ja Rujene. Rõõmuga tervitati kapt. Liepini ja uusi ohvitseride.

Rahvusvahelised uudised.

SOOME. Keegi mees, kes töötab postiametnikuna, tunnistas sellest, kuidas ta peab tänama Jumalat peale selle kui ta päästetud jõudkõelust. Ta näine oli ka pööranud õigele teele teava poole. Tunnistuses ütles ta: „See on nagu seadus, et mul on raske paluda kodus. Kui ma põlvitan, siis lõõvad lapsed mu õlgadele ja ma ei saa rahu. Aga ümbruses, kus jagan oma kirju, on üks vaikne koht trepiastmel, kus ma põlvitan mõneks minutiks igal päeval, et paluda Jumalal jõudu võidurikkale ja jaoks.“

HOLLAND. Mootorlaev „Febe.“ „Febe“ ja tema saatkond on jälle reisi, et viia õnnistusi Põhja-Hollandi kiladest ja linnadesse. Siin järgmine juhtumine:

Ühes väikeses kilakeses oli võimaline seisukord nii halb, et ainult mõned üksikud inimesed läksid kirikusse — seisukord oli nii halb, kui see (Lõpp 8. lhk.)

...JUMALAGAI

TÄNU JA ...

AdJ. E. Molin.

KUI keegi küsib teilt... õelge, et Issandale on neid tarvis.” (Luuka 19:31). Need piiblisõnad olid viimased, mis salme ühel ohvitserisõnaliselt Stokholmis üle 3½ aasta tagasi enne meie ärasõitu sellele maale. Teadmises, et Issandale oli meid tarvis ja et Tema juhatab meie samme, jätsime Rootsimaa, omades sihiks Eestimaad, et siin kui pioneerid alustada Päästearmeed tööd. Meie tundsimine, et usaldus ja vastustus oli suur, mõeldes, kui vähe meie iseenesest võime korda saata. Keele mittemõistmine ja teised olukorrad, milles olime; tundsimine endid kartlikult olevat. Saabumine, Esimesed koosolekud. Esimesed hinged, keda meie nägime Jumalale anduvat. Esimesed nekrutid. Esimese sõdurite sisseõnnistamine, ja kõik, mis hiljem selle kolme ja poole aasta jooksul on juhtunud, nihiasti valgus ja pimedus, võitlus ja võitlemine, võidud ja allaandmine on mälestused ja läbielamised abiks edasirändamiseks elus. Kui meie niidul oleme saanud jumalaga jäätmise käsutuse ja valmis oleme

Territooriumi uudiseid.

Territoriaal-komandör.

Päälle selle kui kolonel tuli tagasi oma puhkusest, on ta töötamas T.P. K-s. Ta on juhatanud ka abirikaid koosolekuid Riia 1. ühenduses ohvitseride lähkumise, Vindavis, kus tagajärjed, osavõtt oli julgustavad, ja „Meeste õomaja“ Riias. Kolonel kohatas ka ohvitseridega Riias ja pidas lähkumise- ning tervituskoosolekut suuremal arvul ohvitseridele. Vanad lapsed sautsile ilmale, oli rahva osavõtt hääl ja koosolekul olid hääd tagajärjed.

Üldsekretär.

Juuni lõpul juhatas staabikapten edukaid koosolekuid Eestis, kuna tal olid ka teised tähtsad ülesanded kilastades Tallinna 1., Tallinna 2. ja Tartut.

Jumalik liigioli oli tunda igal koosolekul ja tehti mõnd tegelikku otsust. Ühendatud sõdurite koosolekul Tallinna 2. l. lubasid 21 sellisilt püüda võtta juuli kuul jooksul igakühe ühe hingi Kristussele.

Proua Pennick on praegu vastutus

lahkuma sellelt maalt ja tööst, mida meie oleme õppinud armastama ja hindama, siis tulid meile meele üllatähendatud sõnad nii elavalt: „Kui keegi küsib teilt, miks... õelge, Issandale on neid tarvis.“ See on tugevuseks meile täna, teades, et Issand tarvitab meid ja et meie oleme Tema kutsu-

ohvitseride hääl käekägu eest puhkekodus.

Tööväli.

Hiljuti tehtud tulemustega püüab territoriaal-komandör tuua ellu hoolga lähimõeldud kava Armeed töö arenemiseks maakohtades Lätis, eelpostide sisseadmisega, ja loomade, et Eestis võib teha seda samal viisil.

Lätis on neljal kerkohal keegi määratud ohvitser eelpostidele, ja ta töötab juhtiva ohvitseri juhatusel. Ohvitser kilastab korpaparselt väikesed linnu ja kilasid ümbruses. Sääl ta kilastab kodusid, loob piiblit, müüb „Sõjahüüdü“ ja juhatab avalikke koosolekuid hingede õnnistuseks ja päästmiseks.

Ühenduses selle uue korraldusega töötatakse Tukumis Riia 1-sest ja Cesisis Võlmarist. Riia 2. ja 3. korpused on ühendatud Riia 1. kus juhataatakse erilisi koosolekuid Saksa keeles igal nädalal. Töö sakslaste seas on eriti leitnant Maude Simpsoni juhatusel ja envoi Bakul aitab teda.

tud. Meie tunneme endid tänuilku olevat Jumala ja Päästearmeed vastu, kes meile on armu ja eesõigust andnud selle aja jooksul teie seas töötada. Need olid õnnelikud aastad. Meie täname Jumalat koosolekute ja võimaluste eest, et tunnistasid Jumalast nihiasti maja sees kui ka väljas vabas õhus. Kõikide eest, kes on

Pr. adj. R. Molin.

sõnumit kuulanud. Nende eest, kes on otsinud Jumalat.

Tänu kõigile, kes aidanud meid töös, sõduritele, noortele, sõpradele ja kõigile, kes nõil esimestel aastatel on väljendanud meie töö vastu huvi, arusaamist ja simpaatiat ja aidanud meid ühel ehk teisel kombel.

Teid kõiki, teie maad ja rahvast ei unusta meie ilialgi.

Mis teie olete olnud ja teinud meile, teieks seda ka meie järeltulijatele, Päästearmeele, jumalariigi hiäkis. Enamikuga teie soost, kellega meie kohtusime, nõil aastatel, et kohtu meie ilialgi enam siin ellu. Mälestus teist manitseb meid, paluma teie eest nihiasti ka meie eest, et kõik väikesed jõuda shile ja võita igavest ellu, milleks meie kõik oleme kutsutud. Siis saame meie kõike otsida jälle kohata, et igavesti rõõmustada. Siis saab kõik täielikuks, Hallelujah!

„Jumalaga, kuni näeme veel!“

Teie truud

Ruth ja Ernst Molin, adjutantid.

ABIANDUA KÄE ARMEE

Küllastades leidis kapten väga hirmusta kodu. Ema oli mürgitatud piiritusest. Ta võttis naise koju — pesi teda ja riietas teda oma puhta riiega. Vaene naine oli sügavasti liigutatud, kuigi ta tundis, et tal ei ole mingit lootust, sest ta ütles: „Oleks keegi nõnda aidanud mind ennem, siis ma kunagi poleks langenud selliselt; kuid nüüd on liig hilja“. On tehtud tema häaks kõik, mis võimalik, ja kapten on temaga alalise ühenduses.

Keegi ohvitser läks antud aadressi järele küllastama üle 90 aasta vana jõnetut penaagi pimedat. Vanakesel oli aseme ümber igasugused jätsid ja asju, millest oli raske mõista nende tarvilikkus. Asjad olid mustad samuti nagu vanake, kes polnud pestud juba üle aasta. Ta elas sellest, mida vahest keegi andis temale. Ohvitser oli temale hääle poolest võõras ja pani ette mitmesuguseid küsimusi, millele sai vastuseks, et Jumal on saatnud kedagi Päästearmeest aitama teda.

Päale selle puhastas ohvitser toa ja kõike asju, millest ta peletas osa, pesi vanakese ja pani talle selga puhta pesu, mida ta võtnud enesega kassa. Kui kõik oli korras, rääkis ta vanakesega Jumalast ja nad palusid üheskoos. Vanake oli rõõmustatud.

RAHVUSVAHELISED UUDISED.

(Algus 7. lk.)

iganes võib olla. Ühel päeval jõudis „Febe“ sinna, nad seadsid üles oma telgi ja iga päevaga kasvav rahva hvi mitte ainult „Febe“ vastu, vaid veel enam armpugetuse vastu. Mõne päeva pärast lahkus „Febe“ säält, aga õnnistused jäid järgi sinna, kiriku küllastajate arj kasvav ikka suuremaks ja suuremaks, kuni oli tarvilik ehitada ümber osa kirikust, sest et olnud küllalt kohta inimestele.

JAAPAN. Hääd teod salajas. Vend Suzuki on P. A. sõdur Tokios aastast 1929. Nüüd ta lõpetas oma kaitsevõtteenistuse, milles ta olnud kui tõsine Kristuse järelekäija. Ohvitserid nägid tema õilsust ja hindasid seda. Üks ajalehtedest kirjutas: „Ki-nud Suzuki... olles nõud sõdur on teinud palju kiiduväärat asju. Saatis raha P. A. korpusele — tarvitas oma palga häälede tegudele. Kunagi ei suitseta ega joo — täiesti valmistatud vastu vaatama igale raskusele. Alati vaatab, kas ei võiks teenida kuidagi. Nägi, et jaamas ooturumist oli tarvis puhastamist ja pühastas seda mitu korda nõhjalikult oma vabal ajal. Ta on salvatsioonist: see on saladus neile häädele tegudele. Tema pataljoni juhataja väljendas tema kui salvatsioonisti ja ka kui Jaapani sõdurite tegude hindamist.“

Reis Indiassa ja mis tuli sellest.

Madraasi linna rändajate seas mitu aastat tagasi oli keegi noormees, kes naunis väga palju kogu teekonnal ja pani tähele iga juhtmist nel päeval.

Olles kuuetelast aastane poiss, astus ta teenistusse Ida-India ühinguise, kus täitis rahuldavalt oma ülesandeid. Aga ta ei olnud veel ümberpöörnud ja ühimes teistega pilkes nende vastu, kes näisid olema usklikud.

Oma teistkordsel sõidul Indiassa, istudes ühel õhtul laevalaale süite paistel ja nähes säravalt tähti tumedal teeval, tekis temas mõte: „Kes tegi peid?“

Ta tundis, et ei võtnud vastata sellele rahuldavalt. Üks häälel temas ütles: „See on Jumala, suure Looja töö.“ Ta oli sellest nii haaratud, et kõneles iseenesega. „Kui on olemas Looja — Tema tegi päikese, maa, kuu ja tähti. Mida ma tean Temast?“

Ta tundis, et teadis väga vähe Jumalast. Siis kerkis temale teine küsimus. „Kas Ta on kunagi rääkinud? Kui nii, mis on Tema sõnad?“ Kirjeldati talle tema pähe mõte: „Piibel on Jumala sõna.“ „Jah,“ ütles ta, „ma peaksin lugema seda. Ma tahaksin teada mida Ta ütleb.“

Ta läks kohe salongi, kus olid kogunenud laeva ohvitserid ja sõitjad. „Kas laeval on olemas piiblit?“ küsis noormees. Teda kohtas naeruainagi. Ta kordas veel kord tähelepanematult näru: „Kas kuskil ei ole piiblit?“

Mõne hetke mõeldes öeldi, et ühel reistjal oli kuskil kastis pakitud piib-

bel. Lõppude lõpuks leiti ühe piibli. Noormees luges Jumala sõna jätkaes oma reist. Tema meelas alla iga sõna ja Piha Vaimu jõu läbi ta sai uueks inimeseks Jeesuses Kristuses. Sellest silmapilgust kuni viimase elupäevani oli tal rõõm kurida piiblit.

Temast sai imakuutsus mees härra Artur Cotton, kes andis Indiale kallite süsteimi, millel määratu väärtus miljoniteile sääl maal. See ei olnud tema ainuke töö. Ta oli hästi tuntud kui tõsine usklik, kes oli alati valmis aitama Jeesuse Kristuse pärast ja väga sügavasti huvitatud misjonitööst.

Ümber seitsmekümend aastat päale tema ümberpöörmist, kui ta istus avatud piibli juure, tähendas keegi: „Teile näib piibel väga meeldivat. Arvan, et teie ialgi ei väsi selle lugemisest.“

Härra Artur Cotton vastas: „Tunnen just nii nagu väike laps mängides järve kaldal. Üle seitsmekümne aasta olen uurinud seda Raamatut, ja näib, et ma praegugi ei ole seda veel puudutanudki. Sääl on sarnased madalad ja kõrged kohad, mida ma kunagi pole näinud ega kuulnud.“

Igatihe elu saaks rikastatud ja õnnistatud Jumala sõna korrapärase lugemis läbi. Meie olemis ni rumalad selle tundimises, kuna meie peakime teadma seda hästi. Uurime piiblit, ja Jumal tahab õnnistada, toita ja teha tugevaks meie hingi, ja tahab teha meid ärarääkimata õnnistuseks ja abiks teistele.

Päästearmee kool Indias.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblitekstid augustis.

Taaveti laul:

L. 1. 1:1 — 6	P. 16. 14:1 — 7	E. 17. 15:1 — 5
P. 2. 2:1 — 12	T. 18. 16:1 — 11	T. 18. 16:1 — 11
E. 3. 3:1 — 8	N. 19. 17:1 — 15	N. 20. 18:1 — 12
T. 4. 4:1 — 8	R. 21. 18:13 — 24	L. 22. 18:25 — 34
K. 5. 5:1 — 12	P. 23. 18:35 — 50	E. 24. 19:1 — 14
N. 6. 6:1 — 10	T. 25. 20:1 — 9	K. 26. 21:1 — 13
R. 7. 7:1 — 17	N. 27. 22:1 — 8	R. 28. 22:15 — 31
L. 8. 8:1 — 9	L. 29. 23:1 — 6	
P. 9. 9:1 — 10		
E. 10. 9:11 — 20		
T. 11. 10:1 — 11		
K. 12. 10:12 — 18		
N. 13. 11:1 — 7		
R. 14. 12:1 — 8		
L. 15. 13:1 — 6		
	P. 30. 24:1 — 10	E. 31. 25:1 — 22

TERRITORIAAL-KOMANDÖR

kol.-lt. Gordon Simpson küllastab Tallinna 1. ja 2. aug. 1931. Laup., 1. aug. kl. ½8 õht. Tallinn 2. Pühapä., 2. aug. kl. 10 homm. Tall. 2. „ „ „ kl. 4 p. 1. Tallinna 1. vabaõhu koosolekul. „ „ „ kl. 7 õht. Tallinn 1.

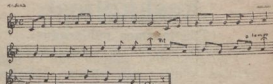
Jumalagajatu koosolekud adj. ja pr. Moiline.

SOOME SALVATSIONISTIDE KÜLASKAIK. Helsingi 2. ja 4. korpus, major P. aalaneni, Soome territoriaalnoorsoo sekretäri juhatusel saabub Tallinna laup., 1. aug. ja vabtab osa koosolekuist 1. ja 2. skp.

PALVEAINED.

- Aug. 2. Lesknaised ja vaeslapsed.
- „ 9. Meie samariidid ohvitserid.
- „ 16. Lääne-Aafrika.
- „ 23. Meie sõjakoolid.
- „ 30. Joodikud ja kõrtsi-brigaadid.

KOOR KÄESOLEVAKS KUUKS.

Igal sammul mu teel Ta kannab, igal päeval hetkel jõudu annab. Sest ta vägi ja arm — sellest jätkeb iga tund. Tema seeg mina võidu saan.

1. R. M. 112. I. M. 289.

1. Vend, kuhu sa reisisid, mul teel. Jah, vend, kuhu läheb su tee? Ja kuhu nüüd reisisid, mu öde, Kas tormine, pime sul tee? Me reisime Kaanani poole. Oh rõõm, mis sääl ootamas meid! Sääl teinime lõpmata Jeesust. Oh, ütles, kas kohtan teid sääl? Koor: „: Oh ütles, kas näeme sind sääl? „: Kui võitlused lõppenud siin. Oh ütles, kas näeme sind sääl!“

2. Vend, ütles, mis on sinu kohus. Vend, ütles, mis teha sul siin? Mis on sinu kohus, mu öde, Maailmas, kus hädad ja piin? Me kohus on teinida Isa. Usk, armastus, lootus me eel. Ja sammuda Päästija järgis Ning rännata taavasel teel.

3. Me vend, jah, sääl meele kord näeme. Kui võitlused lõppenud siin. Sääl risti siis jätke, öde, Me kohtame taavasel maal. Ei surmaõrg õudne sääl pole. Sest võidud on juba meil ees. Sääl teinime lõpmata Jeesust. Jah, kohtame, kohtame sääl!“

2.

1. Jeesu armastus ei tunne piire. Sügavam see merelainetest, Taevatahedekest tõuseb üle. Mõõtmatus meil Tema heldusest

Koor: Jeesus võttis patud muilt. Ta kustutas mu rasked süüd. Ta pimedusest päästis mind. Ta õnnis laps ma olen nüüd. 2. Kuhu silmad siin maailmas pööran, Kõikjal ainult Tema heldust näen: Loodus annab Talli oma tänu. Kuidas ma siis tänu võlgu jään!

3. Õudne surmaõõ mu hinge vaevus. Ahastus siis valdas võimsalt mind. Kiitus Jumalal! Mind Tema päästnud, Patukoormast, süüst sai vabaks rind.

3.

1. Kui mu teekond on pime, raske — Kõik mu üle piivine; Kui ma nõrkengi — hinges rahu — Vaenlane ei hirmuta.

Koor: Pimedas ikka Jeesus mul ligi. Annab mul jõudu ka võitluseks: Mis juhtuks ial siin elutee peal, Kui ta mul ligi, vaim rõõmustud saab.

2. Ta on ligi ka pimedannil, Kui mul tuleb kitsatus: Aga paludes Jeesust, Saatan ära põgeneb. 3. Jeesus annab mul kiillalt jõudu; Tormides lähengi! Ta mul ligi on kogu tee peäl, Kuni jõuan taevasse.

KOORID:

- 1. Issand, tuli laialt loitku Minu sidames!
- 2. Võidule, võidule, Saame võidule! Maailm Kristuses! Ootku võit või surm! Võidule, võidule, Lehvitu me lipp! Meie hüüdsõna on: „vabadus ja võit!“

Kui Mul tulevik on veel tumdamta, Kuid tänani Ta mind kannud. Sest laulan õnnelik, mureta: Veel täna aitab mind Issand!

4. Ta kõik on minule, Mu armas õnnistegija, Ta kõik on minule.